तेन विद्वाश्च रुर्यो निरुताश्च गतासवः।
राघवार्षे पराक्राला धरण्यामुपशेरते।। ००।।
लक्ष्मणोऽष्य सुसंकुद्धः क्रोधाद्वातरमञ्जवीत्।
ब्राक्षमस्त्रं प्रयोक्यामि वधार्षं सर्वर्व्वतां।। ०१।।
तमुवाच ततो रामो लक्ष्मणं शुभलवणं।
एकस्य र्व्वतो हेतोः पृथिव्यां सर्वरावतान्।। ०२।।
श्रयुध्यमानान् प्रच्हनान् प्राञ्जलीन् समुपस्थितान्।
पलायमानान् सुप्तांश्च न वं तान् रुतुमर्रुति।। ०३।।
तस्येव तु वधे यत्नं करिष्यामि नर्रुषभ।
श्रादेव्यावो महावेगान् कामगान् रुरियूथपान्।। ०४।।
एते वे माययाच्हनं नुद्रमलर्हितं भृशं।
रावतं निरुतिष्यति प्रच्य वानर्यूथपाः।। ०५।।
प्रकाशद्रयः स यदा न शक्तस्
तौ वाधितुं रावत्तराज्ञपुत्रः।
प्रयुद्ध्य मायां स तु मेधनादो

इत्यार्षे रामायणे युद्धकाएँ दन्द्वयुद्धं नाम स्रष्टादशः सर्गः — शर्वन्धोग्वमो नाम नवदशः सर्गः ॥

बबन्ध ती राजसुती दुरात्मा ।। ७६।।